

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA **DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II** **AI RAPPRESENTANTI DELLA**

COMUNITÀ EBRAICA POLACCA *Varsavia - Domenica, 14 giugno 1987* Pragnę przede wszystkim podziękować za to spotkanie, które się znalazło w programie, a które przywodzi na pamięć bardzo wiele wspomnień, doświadczeń, od najwcześniejszej młodości mojej i zapewne nie tylko mojej. Wspomnień i doświadczeń dobrych, a potem strasznych. Bądźcie przekonani o tym, drodzy Bracia, że Polacy, ten Kościół w Polsce, który z bliska patrzył na tę potworną rzeczywistość zagłady, bezwzględnej zagłady Waszego narodu, zamierzonej i realizowanej, przeżywał to w duchu głębokiej solidarności z Wami. Wasze zagrożenie było i naszym zagrożeniem. To nasze się nie zrealizowało w takiej mierze, nie zdążyło się zrealizować w takiej mierze. Tę straszną ofiarę wyniszczenia ponieśliście Wy, można powiedzieć, ponieśliście za innych, którzy także mieli być wyniszczeni. Wierzymy w moc oczyszczającą cierpienia. Im straszliwe cierpienie, tym większa oczyszczenie. Im boleśniesz doświadczenie, tym większa nadzieja. Myślę, że naród izraelski, dzisiaj może bardziej jeszcze niż kiedykolwiek indziej, znajduje się w centrum uwagi narodów świata. Przynajmniej z racji tego strasznego doświadczenia. Staliście się przez to wielkim głosem przestrzegającym całą ludzkość, wszystkie narody, wszystkie potęgi tego świata, wszystkie ustroje i każdego człowieka. Bardziej niż ktokolwiek inny, właśnie Wy staliście się taką zbawczą przestrożą. I myślę, że w ten sposób sterujecie to Wasze powołanie, szczególnie, okazujecie się w dalszym ciągu dziedzicami tego wybrania, któremu Bóg jest wierny. To jest Wasza misja w świecie współczesnym wobec ludów, narodów, całej ludzkości. Kościół, a w tym Kościele wszystkie ludy i narody czują się z Wami zjednoczeni w tej misji. Owszem, wysuwają niejako na pierwszy plan Wasz naród, jego cierpienie, jego wyniszczenie, wtedy, kiedy pragną przemawiać do ludzi, do narodów i do ludzkości głosem przestrogi; w imię Wasze podnosi ten głos przestrogi również Papież. A Papież z Polski ma do tego stosunek szczególny, ponieważ razem z Wami jakoś przeżył to wszystko tu, na tej ziemi. To tylko jedna myśl, którą, chciałem Wam powiedzieć, dziękując za to przyjęcie, za to spotkanie. Wiele było spotkań z Waszymi pobratymcami w różnych krajach świata. Niezapomniana zostanie dla mnie wizyta sprzed roku przeszło, po wielu, wielu stuleciach, pierwsza w rzymskiej Synagodze. To spotkanie w Polsce jest dla mnie szczególnie drogie, szczególnie wymowne i myślę, że będzie też szczególnie owocne. Pomoże i mnie, i całemu Kościołowi jeszcze bardziej uświadomić sobie to, co nas łączy - jak to powiedział mój przedmówca - w porządku Bożego Przymierza. I to, co nas łączy w świecie współczesnym, wobec tych wielkich zadań, jakie ten świat stawia przed Wami i przed Kościołem w dziedzinie sprawiedliwości i pokoju między narodami, zgodnie z Waszym słowem biblijnym: "Shalom"! Dziękuję za słowa wypowiedziane w duchu Pisma Świętego, w duchu wiary, wiary w tego samego Boga, który jest Bogiem Waszym i naszym: Bogiem Abrahama. I przekazuję dla tych nielicznych dzisiaj dziedziców wielkiej niegdyś, podobno w swoim czasie największej w świecie, wspólnoty izraelskiej, jaka znajdowała miejsce w Polsce, pozdrowienie pokoju i wyrazy czci. "Shalom"! © Copyright 1987 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana